

РЕШЕНИЕ

№ 20242

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 30.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2910** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл.9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) е образувано по жалба на „Алфамед София“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], район О., [улица], вх. А, ет. 3, ап. 18, представлявано от управителя М. М. Я., срещу Ревизионен акт (РА) № СФД22-РД77-136 от 19.10.2022 г., издаден от органи по приходите при Дирекция „Общински приходи“ на Столична община (СО), потвърден с Решение № СОА23-РД-28-1/06.01.2023г. на кмета на СО, с който на дружеството са установени задължения за такса битови отпадъци (ТБО) в общ размер на 43 324.23 лева, от които: 16 956.98 лева ТБО за 2020 г., заедно с лихви в общ размер на 3606.18 лева; 20 348.38 лева ТБО за 2021 г., заедно с лихви в общ размер на 2 412.69 лева.

В жалбата са въведени оплаквания за незаконосъобразност на акта поради нарушение на чл. 69, ал. 2 ЗМДТ и неспазване на материалноправните разпоредби. Защитната теза на дружеството е за недължимост на ТБО за ревизираните периоди на две основания – първо, с оглед сключения с „Еко Трейдинг БГ“ ЕООД договор в изпълнение на изискванията на Наредба № 1/09.02.2015 г. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните и здравните заведения - твърди се, че по силата на този договор „Еко Трейдинг БГ“ ЕООД се е ангажирало изцяло със сметосъбирането и сметоизвозването в

медицинския обект, второ, поради липса на доказателства за предоставяне на услугите по чл. 62 ЗМДТ от страна на Столична община. Жалбоподателят счита, че ответникът не се е справил с доказателствената тежест да установи пълно и главно реалното изпълнение на услугите за всеки от ревизираните периоди. Противопоставя се на представените след отмяна на хода по същество писмени доказателства. Счита, че същите не представляват такива по чл. 226, ал. 2 АПК, поради което не следва да бъдат кредитирани.

По тези и допълнително изложените в писмени бележки доводи се претендира отмяна на РА и присъждане на разноски в проведените пред АССГ и ВАС съдебни производства.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва основателността на жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че жалбоподателят е собственик на недвижим нежилищен имот върху поземлен имот с идентификатор 68134.1007.1918, с площ от 1 280 кв. м., находящ се на територията на [населено място], район Т., [улица], придобит с Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 129/12.02.2020 г., том I, рег. № 1704, дело № 106/2020 г. на нотариус рег. № 040, вписан в регистъра на Нотариалната камара. Състои се от самостоятелни обекти в новоизградена сграда, за която има издадено Удостоверение за въвеждане в експлоатация № 121 от 07.02.2020 г., издадено от Столична община, Направление "Архитектура и градоустройство", а именно: помещение за Медицински център, представляващо самостоятелен обект на две нива със застроена площ от 552.46 кв.м.; подземен гараж №1 със застроена площ от 22.88 кв.м.; подземен гараж № 2 със застроена площ от 20,49 кв. м.; подземен гараж №23 със застроена площ от 16,37 кв. м.; подземен гараж №24 със застроена площ от 18,68 кв. м.; три надземни паркоместа №17, №18 и №19, всяко едно с площ от 13,70 кв. м. и дворното пространство между наземните паркоместа и построената в имота сграда.

Няма противопоставяне и за това, че по силата на договор за наем от 05.05.2020 г. /л. 139 от ад. Дело № 1689/2023 г./ горепосочените обекти, част от недвижим имот с идентификатор 68134.1007.1918, се ползват от „Медицински център Оскар Клиник“ ООД, притежаващо Удостоверение за регистрация на лечебно заведение за извънболнична медицинска помощ № 8027/10.06.2020 г. Имотът е предаден с приемо-предавателен протокол на 31.05.2020 г. /л. 148/.

С оглед дейността си, на 01.05.2020 г. МЦ „Оскар Клиник“ ООД е сключил с „Еко Трейдинг БГ“ ЕООД договор за управление на отпадъци от хуманното здравеопазване, генерирани на територията на площадка № 2, [населено място], [улица]. По силата на договора /л. 136/, който е със срок 1 година и уговорено автоматично подновяване при условията на чл. 9, възложителят възлага, а изпълнителят приема да събира, транспортира и обезврежда генерираните опасни отпадъци с код на отпадъка 18.01.03 „отпадъци, чието събиране и обезвреждане е обект на специални изисквания, с оглед предотвратяване на инфекции“.

На 18.05.2020 г., като собственик на имота предназначен за медицински център, „Алфамед София“ ЕООД е подало декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН], с декларирана земя с обща площ 1 280 кв. м. и отчетна стойност в размер на 344 904.93

лв., и сграда с 5 нежилищни обекта, описани по-горе, с обща отчетна стойност в размер 1 689 932.41 лв., т.е. цялата отчетна стойност на имота е 2 034 837.34 лв.

В резултат на декларирането е открита партида № 7224F252313 в отдел „Общински приходи - С./Т.“, с начало на облога 01.03.2020 г.

В оспорения акт общинските органи са приели, че имотите попадат в границите на територията на район „Т.“, в които за ревизираните периоди от 01.03.2020 г. до 31.12.2021 г. се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване съгласно Заповед рег. № СОА19-РД09-1486/31.10.2019 г. и Заповед рег. № СОА20-РД09-2749/30.10.2020 г. на кмета на Столична община /л. 301 и л. 323/. При определяне размерът на задълженията за ТБО са съобразили приетите от Столичния общински съвет на основание чл. 66 от ЗМДТ и чл. 18, ал. 2 от НОАМТЦУПСО за 2020г. - Решение № 52 от 30.12.2019 г. /л. 293/, и за 2021 г. - Решение № 626 от 17.12.2020 г. /л. 297/, с които съгласно правилата на чл. 26 и чл. 19, ал. 4 от наредбата е решено, че за недвижимите нежилищни имоти на предприятия, намиращи се на територията на Столична община, в частност за район „Т.“, размерът на задълженията за таксата за битови отпадъци се определя пропорционално на база декларирана отчетна стойност на имота, в която се включва заплащането за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Съгласно решенията (раздел II, т. 3) размерът на ТБО за нежилищни имоти на предприятия и през двата ревизирани периода 2020 и 2021 г. е 10 % върху отчетната стойност на имотите, разпределени както следва: 3,20 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; 2,80 % за обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци; 4,00 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

В хода на ревизията е установено, че за ревизираните 2020 г. и 2021 г. „Алфамед София“ ООД не е подавало декларации по чл. 23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за вида и броя на съдовете за съхранение на битовите отпадъци, които ще се ползват през годината. Липсва деклариране по чл. 27, ал. 2, че имотът няма да се ползва през цялата година. Не е издадена и заповед за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на основание чл. 24 от НОАМТЦУПСО. При тези данни размерът на задълженията за ТБО е определен по правилото на чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, което предвижда, че „извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва: 1. за сметосъбиране и сметоизвозване; 2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; 3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

В резултат с процесния РА са установени задължения за ТБО в общ размер 37 305,36лв., от които: за 2020 г. – 16 956,98 лв. (2 034 837,34 лв. x 10 %/12м. x 10м.), за 2021 г. – 20 348,38 лв. (2 034 837,34 лв. x 10 %). Начислени са лихви за забава в общ размер на 6 018,87 лв., от които за 2020 г. 3606,18 лв., а за 2021 г. - 2412,69 лв. Или общият размер на определените в тежест на „Алфамед София“ ООД публичните задължения е в размер на 43 324,23 лв.

РА № СФД22-РД77-136 от 19.10.2022 г. е обжалвана и потвърден с Решение № СОА23-РД-28-1/06.01.2023г. на кмета на СО.

Компетентността на органите, издали РА и потвърждаващото го решение е проверена

при първоначалното разглеждане на делото по адм.д. № 1689/2023 г. по описа на АССГ. Не е спорна и е потвърдена при касационната проверка по адм.д.№ 7714/2023 г. по описа на ВАС, VIII о.

Настоящото производство е по реда на чл. 226 АПК, след като с решение № 3181 от 15.03.2024 г. по горепосоченото дело на ВАС е отменено решение № 4192/23.06.2023 г. по адм. д. № 1689/2023 г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. Указанията на касационната инстанция касаят отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с разпределянето на доказателствената тежест и в съответствие с нея за събирането на относимите доказателства за установяване на реалното изпълнение на услугите по чл. 62 ЗМДТ през ревизираните периоди, при отчетеното от ВАС обстоятелство, че съдебната преписка съдържа актове за установени като извършени и подлежащи на заплащане видове дейности, извършени от „ЗМБГ“ АД, единствено за м. януари и м. май 2020 г., както и ежедневни констативни протоколи за определени дати от м. 05.2020 г. и м. 01.2021 г. За останалата част от процесните периоди е констатирано, че не са ангажирани доказателства за реално осъществяване на горепосочените услуги на територията, в която попада недвижимият имот на „Алфамед София“ ООД. При тези установявания съдебният състав на ВАС е отменил и върнал делото за ново разглеждане на оспорването с указания, които на основание чл. 224 АПК са задължителни за настоящия съд да укаже разпределението на доказателствената тежест на страните; конкретно да укаже на ответника доказателствената тежест за установяване на реалното предоставяне на услугите по чл. 62 ЗМДТ, като му се предостави възможност да ангажира относимите за изясняване на делото от фактическа страна доказателства. Посочено е след обсъждане на събраните доказателства, съдът следва да се произнесе по същество на спора.

В съответствие с горните указанията, с определение от 20.03.2024 г. настоящият съд е указал на жалбоподателя, че на основание чл. 163, ал.3 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, вкл. относно доводите, че дружеството „Алфамед София“ ООД не генерира битов отпадък и че всички отпадъци от дейността му се извозват само и единствено от „Еко Трейдинг БГ“ ЕООД, с оглед на което жалбоподателят не получава услугата сметосъбиране и сметоизвозване от общината.

На ответника е указано, че на основание чл. 163, ал. 3, вр. чл. 170, ал. 1 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е доказателствена тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, вкл. реалното изпълнение на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, респ. по поддържане териториите за обществено ползване на територията на район Т. за всеки от процесните периоди, предвид възраженията в жалбата за липса на документирано и доказано предоставяне на дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, както и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в СО. Предоставена му е възможност да ангажира относими за изясняване на делото от фактическа страна доказателства, вкл. да представи съставените в обхвата на ревизирания период актове и констативни протоколи за установени като извършени и подлежащи на заплащане дейности по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци /освен вече наличните по съдебната преписка за м. януари и м. май 2020 г./.

На 05.06.2024 г., с писмо от Столична община са представени по опис писмени доказателства по изпълнение на спорните услуги по чл.62 от ЗМДТ, приети в о.с.з. на 01.07.2024 г., когато е даден и ход по същество.

В срока за произнасяне съдът констатира, че по делото /писмените материали по адм. д. № 1689/2023 г. на АССГ/ са представени актове за установени като извършени и подлежащи на заплащане видове дейности, извършени от „ЗМБГ“ АД за м. януари и м. май 2020 г., както и ежедневни констативни протоколи за определени дати от м. 05.2020 г. и м. 01.2021 г. Допълнително в настоящото съдебно производство са представени актове за установяване на извършени и подлежащи на заплащане видове работи за м. декември 2020 г. и м. май 2021 г., обобщени констативни протоколи за м. декември 2020 г. и м. май 2021 г., обобщен констативен протокол от м. декември 2020 г. и м. май 2021 г., ежедневни констативни протоколи от 01.12.2020 г. до 07.12.2020 г. и от 01.05.2021 г. до 07.05.2021 г., фактури за извършени услуги – битово сметоизвозване, лятно и зимно улично почистване в район Т., за периода 01.12.2020 г. - 31.12.2020 г. и за периода 01.05.2021 г. – 31.05.2021 г., извадка от оперативните планове за 2020 г. и 2021 г. на район Т.. Представените документи се отнасят за месеците януари, май и декември 2020 г. и месец май 2021 г.

Наред с това, съдът е констатирал, че в обжалвания ревизионен акт (т. 11, стр. 3) е отразена следната информация: „...от Столичен инспекторат са предоставени доказателства относно извършените услуги по сметосъбиране, сметоизвозване, обезвреждане в депа или други съоръжения, както и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване за всяка от ревизираните години. Посочено е, че поради големия обем на доказателствата, в описа на акта са включени по един брой за даден месец от годината (произволно избрани за целия ревизиран период) фактури за изплатени разходи от Столична община на съответния концесионер; актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи; обобщени констативни протоколи, ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности“. Посочено е, че „...останалите документи са налични при ревизиращия екип и при желание ревизираното лице може да се запознае н място с тях“. В следващата т. 12 е разписано, че „доказателства относно извършените фактически разходи за сметосъбиране, сметоизвозване, обезвреждане в депа или други съоръжения, както и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2021 г. са представени от директора на Дирекция „Финанси“ при Столична община. Същите са приобщени към преписката с Протокол за присъединяване № СФД22-ВК66-845/01.08.2022 г.“ /въпросният протокол не е отразен в описа на предоставените документи /л. 36-39/ от адм. дело № 1689/2023 г./.

При тези данни настоящият съд е приел, че е налице непълнота на изпратената от ответника ревизионна преписка, което обстоятелство е пречка да се произнесе с акт по същество съобразно задължителните указания на касационната инстанция в решение № 3181 от 15.03.2024 г. по адм. дело № 7714/2023 г. В тази насока неоснователни са оплакванията в писмените бележки на жалбоподателя, обосновани с разпоредбата на чл. 226, ал. 2 АПК, т.к. в решението на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане са дадени изрични указания за събиране на относимите за изясняване на делото от фактическа страна доказателства. В случая е приложима първата алинея на чл. 226 от АПК, според която първоинстанционният съд разглежда делото по общия ред, като производството започва от първото незаконосъобразно процесуално

действие, послужило като основание за връщане на делото. При положение, че касационната инстанция е върнала делото за ново разглеждане именно за събиране на доказателства за установяване на реалното изпълнение на услугите по чл. 62 ЗМДТ през ревизираните периоди, такива доказателства са не само допустими, но и необходими. Критиките към съда в случая не са съобразени с разпоредбата на чл. 224, чл. 171, ал. 5 АПК и принципа на служебното начало съгласно чл. 9, ал. 3 АПК, приложими и в настоящото производство по силата на § 2 от ДР на ДОПК.

Поради това и съдът не намира основание да изключи от доказателствения материал представените от ответника с молба от 31.07.2024 г. документи по опис, съставляващи част от ревизионната преписка, която органът има задължението да представи по силата на чл. 150, ал. 1 ДОПК, аналогична с тази на чл. 152, ал. 2 АПК, а съдът следва служебно да следи за изпълнението на това изискване.

С горните уточнения, предвид установената фактическа обстановка и събраните по делото доказателства, като съобрази приложимите законови разпоредби и доводите и възраженията на страните съдът достигна до следните правни изводи:

По силата на чл. 62 ЗМДТ таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 ЗМДТ за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 ЗМДТ в съответния район, както и честотата на сметоизвозване, се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година (63, ал.2 ЗМДТ). Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за услугите, посочени в чл.66, ал.1 ЗМДТ.

В идентичен смисъл са нормите на чл. 18 и чл. 19 от НОАМТЦУПСО, уреждащи определяне на размера на ТБО и нейното събиране на територията на СО.

По силата на чл. 22, т. 1 от НОАМТЦУПСО ТБО за нежилищни имоти на предприятията се определя според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване. Съгласно чл. 23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване по реда на чл. 22, т. 1, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Наредбата не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се ползват през цялата година и лицата по чл. 18, ал. 4, ал. 6 и ал. 7, са подали декларация по образец (Декларация № 2) за това обстоятелство в отделите "Местни данъци и такси" на Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" по местонахождение на имота. Декларацията се подава в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година.

Отделно случаите, при които не се събира такса за някоя от услугите, са посочени в чл. 71 от ЗМДТ (редакцията, приложима към процесните данъчни периоди), а именно:

1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци – когато няма такива.

От анализа на цитираните правни норми се установява, че таксата за битови отпадъци е вземане, което е дължимо при реално предоставяне на услуга. Това означава, че за да бъде начислена такса битови отпадъци, следва да бъде установен фактът на извършени дейности по горепосочените услуги. Ако такива доказателства липсват, такса за съответната услуга не следва да бъде заплащана. Тежестта да докаже извършването на услугите е на ответника по делото, който твърди този благоприятен за него юридически факт, от настъпването на който за жалбоподателя възниква задължение за заплащане на ТБО. Т. е. за да е дължима таксата за битови отпадъци за услугите по чл. 62 от ЗМДТ, освен наличието на правна връзка между недвижимите имоти и правния субект по смисъла на чл. 11 ЗМДТ, е необходимо, на първо място, да е налице заповед по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, в която да са посочени районите и видът на услугите по чл. 62 от ЗМДТ, които се предоставят (каквито по делото са налични за ревизираните периоди); следва да се установи, че декларираните имоти, за които ТБО е начислена, попадат в териториалния обхват на определените със заповедите райони – обстоятелство, което също е налице; и на последно място по аргумент от чл. 71 ЗМДТ следва да се установи, че услугите по сметосъбиране и сметоизвозване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване са реално извършвани от общината, както и, че тя разполага с депо или друго съоръжение за обезвреждане на битовите отпадъци.

Вече се посочи за безспорно, че имотите на жалбоподателя попадат в границите на районите, за които СО е организираща предлагането на услугите по чл. 62 ЗМДТ.

Основните спорни въпроси са следните: 1. Дължи ли жалбоподателят ТБО за ревизираните 2020 и 2021 г. с оглед данните за наличие на сключен с „Еко Трейдинг БГ“ ЕООД договор, по силата на който изпълнителят се задължава да събира, транспортира и обезврежда опасните отпадъци, генерирани на територията на площадка № 2, [населено място], [улица]; 2. Установено ли е реалното извършване на услугите от общината през ревизираните периоди, за които със спорния РА са установени задължения за ТБО; 3. Законосъобразно ли е определен размера на таксата по реда на чл. 22, т.1, вр. чл. 23, ал.1 от НОАМТЦУПСО – според вида и броя на съдовете за съхраняването на отпадъците и честотата на сметоизвозването им.

Положителният отговор на така поставените въпроси следва при съобразяване на представените по делото доказателства и приложимата нормативна уредба.

1. Несподелима е тезата на жалбоподателя за недължимост на установените с РА такси с оглед сключения договор с „Еко Трейдинг БГ“ ЕООД в изпълнение на задълженията съгласно чл. 5, т. 5 от Наредба № 1/09.02.2015 г. за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните и здравните заведения.

Първо, страна по въпросният договор е друг субект – „МЦ Оскар Клиник“ ЕООД и жалбоподателят не може от него да извлече аргументи в своя полза.

Второ, договорът касае събиране, транспортиране и обезвреждане на генерираните

опасни отпадъци в обекта. Съгласно § 1, т. 12 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) "Опасни отпадъци" са отпадъците, които притежават едно или повече опасни свойства, посочени в приложение № 3. В конкретния случай обаче таксата е начислена във връзка с генерирането на друг вид, битови отпадъци. В ДР на ЗМДТ параграф 1, т. 7 е дадено легално определение за „битовите отпадъци“, че това са тези които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Към тях се приравняват и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отдих и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите.

Трето, обстоятелството, че обектът е с предназначение за медицински център не означава автоматично, че генерираните от дейността му отпадъци са извън обхвата на общия ред на сметосъбиране. С чл. 6, т. 3 от Наредба № 1/09.02.2015 г. се забранява смесването на опасни с неопасни отпадъци, образувани от дейността на заведенията по чл. 1, ал. 1. В съответствие с тази забрана е изискването по чл. 5, т. 5 заведенията по чл. 1, ал. 1, притежатели на отпадъци по смисъла на § 1, т. 29 от ДР на ЗУО, с цел опазване на общественото здраве и околната среда да третират самостоятелно и/или да предават за съхраняване, транспортиране и третиране отпадъците само въз основа на сключен договор с лица, притежаващи съответния документ по чл. 35 ЗУО за извършване на дейности с отпадъци, класифицирани със съответния код, съгласно Наредба № 2 от 2014 г. за класификация на отпадъците; в случай че лицата, извършващи съхраняване, транспортиране и третиране, са различни, предаването на отпадъците се извършва въз основа на писмени договори между заведението по чл. 1, ал. 1 и лицата, извършващи съответната дейност. В чл. 11, ал. 1 и ал. 3 от Наредба № 1/2015 г. е посочено, че неопасните отпадъци се събират на определени за целта места в прозрачни полиетиленови торби/сакове, поставени в съдове с капак и педал, обозначени с надпис "Неопасен отпадък" и наименование на отпадъка. Разделно събраните отпадъци, които не подлежат на оползотворяване, включително рециклиране, се поставят в контейнерите за битови отпадъци и се отстраняват чрез системата за сметосъбиране на населеното място.

Четвърто, случаите на неплащане на таксата за битови отпадъци са лимитативно предвидени само за обектите по чл. 71а ЗМДТ, сред които безспорно този на жалбоподателя не попада, поради което той на общо основание дължи тази такса.

Друг извод не следва и от показанията на разпитаните по адм.дело № 1689/2023 г. лица, които са служители на „Алфамед София“ ЕООД и „МЦ Оскар Клиник“ ООД и на основание чл. 172 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК показанията им се преценяват от съда с оглед на тяхната възможна заинтересованост. Техните показания не намират подкрепа от доказателствата по делото, а и се опровергават от тях. Видно от приложеното на л. 131 изявление от управителя на дружеството жалбоподател, в него е потвърдено, че медицинската дейност на клиниката „генерира минимален битов отпадък“ /за дължимостта на ТБО е без значение какво реално е генерираното количество битов отпадък/. Пак там е посочено, че „основният отпадък“ – хартията от ултразвуковите прегледи и всякакъв друг тип хартиени отпадъци, „се събират и предават на вторични суровини за рециклиране“. Доказателства за това обаче по делото липсват. Остава отворен въпроса и как се процедира с останалия битов отпадък.

2. По отношение предоставянето на услугите за трите компонента на ТБО е изяснено от извършената насрещна проверка и предоставената информация от дирекция „Столичен инспекторат“ за начина на обслужване на имота с месторазположение в район Т., [улица] на територията на СО, по имоти и по години, какви съдове за битови отпадъци са предоставени за общо ползване, за нуждите на имота на оспорващото дружество, на кое място е разположен съд и каква е неговата кратност на извозване седмично, като е посочено, че разполагането на съда за битов отпадък е предоставен на такава точка (място), която да обхваща и всички имоти в близост до тези собственост на „Алфамед София“ ООД, включени в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване от СО. В становище на началник РУ „Т.“ /л. 5, приложение на делото в черен класьор/ е посочено, че имотът се намира в сектор 14. Най близката точка, до [улица] на [улица] там са разположени 2 бр. контейнери за битов отпадък 1100л. – на общо основание с кратност 7 /седем/ пъти седмично. Като основание за разполагане на тези съдове се сочат утвърдените за ревизираните години Оперативни планове за 2020-2021 г. Фирмата изпълнител за периода 2017 – 2021 г. е „ЗМБГ“ АД по силата на сключен договор след провеждане на обществена поръчка на основание чл. 112, ал. 1 ЗОП. Съгласно договора /л. 134 от приложението към делото/ СО възлага, а изпълнителят се задължава да предоставя услуги по събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и места за обществено ползване на територията на Столична община, вкл. за район Т.. За извършените услуги от СО са издадени фактури за всеки месец от ревизираните периоди 2020 г. и 2021 г. Дейностите са отразени в актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи. Фактурите са намерили отражение в представената хронологична оборотна ведомост на сметка „Задължения към доставчици от страната“ – л. 38 – л. 41 от приложението /за 2020 г./ и л. 78 – л. 81 /за 2021 г./ Всички фактури са окомплектовани с ежедневни констативни протоколи за съответните месеци от ревизираните години, в които е отразен сектора в който е имота, какви конкретни дейности са извършвани по двата вида услуги. Приложени са и обобщени КП за лятно почистване, реализирано чрез машинно и ръчно метене на тротоари, улични платна, алеи, спирки на масов градски транспорт, пешеходни подлези, надлези и др., респективно на зимното почистване с машинно и ръчно снегопочистване, обслужване, обезпесъчаване.

Горепосочените документи са представени в електронни файлове, по месеци, за всеки от ревизираните периоди и са налични в приложения от ответника оптичен диск. От същите безспорно се установява наличие за документирано и доказано по надлежния ред предоставяне на услугите от дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите места на повече от една точка, както и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в [община]-град. От представените отчетни документи се изяснява механизма на тяхното предоставяне от общината по отношение дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци и по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, както и обезвреждането в депа и/или други съоръжения на битови отпадъци.

По делото е приложен и протокола за присъединяване № СФД22-ВК66-845/01.08 2022 г. /л. 6 от приложението/, в които са описани издадените на „Чистота-Искър“ ЕАД фактури, заедно с месечни актове за отделните периоди, включени в ревизираните 2020 и 2021 г. за дейностите по обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на БО в Депо Д. Б.. Фактурите, договора с „Чистота-Искър“ ЕАД и месечните актове са

приложени на л. 149-192 от приложението. Същите удостоверяват реалното оказване на услугата обезвреждане на битовите отпадъци, които са събрани, обработени и извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения за обслужване нуждите на населението.

Изложеното обосновава извод, че съобразно доказателствената тежест ответният административен орган е установил обстоятелствата, на които се основава искането за заплащане на дължимата такса за битови отпадъци: имотите на задълженото лице се намират на територията на Столична община, район Т., [улица], който попада в обхвата на заповедите по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2020 г. и за 2021 г. на кмета на общината, както и че реално са предоставяни определените компоненти на услугите по чл. 62 от ЗМДТ съгласно чл. 66, ал.1, т. 1-3 ЗМДТ включително.

Настоящият съд се солидаризира с посоченото в решение № 4192 от 23.06.2023 г. по адм. дело № 1689/2023 г. на АССГ, че услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретни недвижими нежилищни имоти, собственост на физически и юридически лица, както и с генерирането или не на битов отпадък, а така също и с ползването или не на тези две предоставени услуги, което е неотнормо при определянето на задълженията за публичното общинско вземане от местна такса за битови отпадъци.

3. Законосъобразно е определен и размера на установените задължения при съобразяване на отчетната стойност на имотите, при отчитане на липсата на подадени от задълженото лице декларации по чл. 23, ал. 1 и чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО, обосновало прилагане на правилото на чл. 26, ал. 1 от Наредбата, съобразно което извън случаите на чл.23 и чл.24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва: 1. за сметосъбиране и сметоизвозване; 2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; 3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

За пълнота и с оглед възраженията в жалбата следва да се посочи, че последователна е съдебната практика по въпроса за характера и значението на съобщенията по чл. 23 и чл. 69, ал. 2 ЗМДТ. Разпоредбите на чл. 23 и чл. 69, ал. 2 установяват задължение на общината да съобщи на задълженото лице конкретния размер на данъка и на таксата. Изпълнението на това задължение обаче не е въздигнато от законодателя в юридически факт, който е правопораждащ за тези задължения или който ги прави ликвидни и изискуеми. Задълженията за ДНИ и за ТБО възникват ex lege, с осъществяване на визираните в правната норма факти - наличието на определеното в закона качество на обекта и на субекта, на изискуемата правна връзка между тях и за таксата - наличието на предпоставките по чл. 62 и 63 ЗМДТ. Когато са осъществени визираните в правните норми факти, задължението за данъка и за таксата е дължимо в размерите и в сроковете, определени в закона - чл. 28, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 във вр. с чл. 9 ЗМДТ. Законодателят не е обвързал възникването и изпълнението на това задължение с издаването и надлежното връчване на задълженото лице на съобщенията по чл. 23 и чл. 69, ал. 2. Член 4, ал. 2 от закона сочи, че невнесените в срок данъци, а с оглед чл. 9б и такси, се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания. Изводът е, че когато задълженото лице не е получило съобщението по чл. 23 и чл. 69 ЗМДТ и не е

заплатило в срок задълженията си за данък и такса, органът по приходите има правомощието да издаде служебно акт по чл. 107, ал. 3 ДОПК, с който да установи наличието и размера на задълженията, когато не е извършена ревизия. В случая такава е възложена и е приключила с обжалвания ревизионен акт, който съдът намира за законосъобразно издаден.

С оглед изложеното съдът намира иницираното от „Алфемад София“ ООД оспорване на РА за неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 и чл. 96 ЗМДТ Административен съд София-град, III отделение, 75 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЛФАМЕД СОФИЯ“ ООД срещу Ревизионен акт № СФД22-РД77-136 от 19.10.2022 г., издаден от Е. К. – възложил ревизията и К. М. Г. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА23-РД-28-1/06.01.2023г. на кмета на Столична община.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 и чл. 96 ЗМДТ.

СЪДИЯ: